

[Bertel Dahlgaard.]

af dagsordenen. Jeg tror, staten skulle gøre et forsøg med udstedelse af værdifaste obligationer i et vist begrænset omfang. Forskellige former er her tænkelige, og man må efterhånden gøre sine erfaringer. Det radikale venstre vil nu tage denne tanke op til alvorlig overvejelse og gøre forsøg på at finde en løsning.

Jeg skal dernæst knytte nogle bemærkninger til de udtalelser, den højtærede finansminister fremsatte om de til folkepensionens gennemførelse knyttede besparelser. Jeg vil gerne straks understrege, at den forudsætning for folkepensionen, at halvdelen af omkostningerne ved den skal indvindes ved varige besparelser for staten, må fastholdes, så der ikke kan være tvivl om, at der her bliver tale om en realitet. Udfra dette synspunkt kan jeg ikke nægte at jeg synes, den højtærede finansministers spareoversigt forleden var lidt løs i fisken. Først omtalte den højtærede finansminister besparelserne for indeværende finansår og udtalte håbet om, at man skulle nå de 100 mill. kr. Jeg minder om, at det radikale venstre tidligere har hævdet, at dette udfra pengepolitiske og valutamæssige synspunkter må anses for at være for lidt, efter at det private forbrug har fået en så stærk stimulans gennem lønstigninger. Konsekvensen heraf burde være en stærkere begrænsning af statens forbrug, og det må vi stadig hævde. Men selv de 100 mill. kr. er jo ikke sikret endnu. Forhandlingerne om den ene halvdel af de 100 mill. kr. står endnu i stampe i finansudvalget. Jeg har anmodet finansudvalgets formand, der jo siges at være en stærk tilhænger af besparelser, om at sætte fart på udvalgsarbejdet i de kommende dage, og jeg håber, den højtærede finansminister hele tiden vil kunne stå til rådighed som deltager i forhandlingerne.

Det syntes, som om det ærede medlem hr. Poul Møller mente, det hele ikke hastede så stærkt. Jeg for mit vedkommende vil i hvert fald sige, at jeg mener, det haster meget stærkt med gennemførelsen af de nødvendige besparelser. For det kommende finansår, 1957—58, regner ministeren med, at de planlagte besparelser på det civile område vil få virkning med 65 mill. kr., og at de bidrag til folkepensionen, som op-

kræves i det kommende år, vil indbringe 105 mill. kr. Tilsammen vil de to tal altså udgøre 170 mill. kr., hvoraf 95 mill. kr. vil blive anvendt til folkepensionsudbetaling fra 1. oktober 1957. Tilbage skulle der da for dette år blive 75 mill. kr. til opretholdelse af et overskud på budgettet af lignende størrelse som i år. Allerede her viser finansministeren sig, synes jeg, som en større optimist, end godt er for en finansminister. For det første skulle beløbet jo være betydelig større end de 75 mill. kr., for 75 mill. kr. er jo ikke så lidt mindre end det, man regnede med til sikring af overskuddet i indeværende år; dertil kommer, at der også må forudses nye opgaver frem i tiden med deraf følgende udgifter. Endelig kommer dertil, at der allerede tales om mindre indtægt af folkepensionsbidragene, dersom tjenestemændene i denne forbindelse går ud af billedet. Og endelig vil det være forsigtigst at regne med en vis margin med hensyn til folkepensionsudgifterne. Ingen kan jo her forudsige noget ganske bestemt.

Overfor alt dette har finansministeren kun dette at henvise til, at der jo ikke endnu i regnestykket er indgået eventuelle militære besparelser i det kommende år. Men der bør forhåbentlig ikke være tvivl om, at vi må have noget fastere grund under fødderne end det, der her foreligger. Den højtærede finansminister sagde forleden i et radioforedrag, at man nok ikke med hensyn til de militære udgifter gjorde klogt i at regne med mange gange de 50 mill. kr., som regeringen mener at kunne spare i år. Nu ville jo blot nogle gange 50 mill. kr. være af væsentlig betydning — men det må vi tale videre om i finansudvalget.

Jeg kommer dernæst til finansåret 1958—59. Her gør den højtærede finansminister regnestykket op på den måde, at de fra det foregående finansår videreførte besparelser på 65 mill. kr. sammen med de 120 mill. kr. i folkepensionsbidrag vil indbringe ialt 185 mill. kr., og det er netop det, ministeren regner med folkepensionen vil koste i det nævnte finansår. Ja, men så er jo de besparelser opbrugt, der skulle sikre opretholdelsen af samme overskud på statsbudgettet, som besparelserne vil sikre for indeværende år. Hertil kommer de usikkerhedsmomenter, som jeg allerede har nævnt vi må regne med.